

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/223/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013201619
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013201619.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu Corvus Slovakia, s.r.o., so sídlom Malokarpatské nám. 3, 841 03 Bratislava, zastúpeného Mgr. Michalom Kičom, advokátom, so sídlom Prievozská 4B, 821 09 Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 19, 827 15 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra hospodárstva SR č. 60/2013, č. k. 1101/2013-1000-3020 zo dňa 8. júla 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/214/2013-74 zo dňa 11. februára 2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/214/2013-74 zo dňa 11. februára 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia ministra hospodárstva SR č. 60/2013, č. k. 1101/2013-1000-3020 zo dňa 08.07.2013, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. Zk-43/2013, č. 2251/2012-1250 zo dňa 20.03.2013 o zastavení konania o žiadosti žalobcu zo dňa 28.11.2012 o predĺženie doby platnosti licencie č. V1206/0087 zo dňa 20.07.2012 na vývoz z demontovaných častí protiraketových striel Maljutka, Fagot a Konkurs z územia Slovenskej republiky do Českej republiky.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že zo spisovej dokumentácie vyplynulo, že kúpnu zmluvou zo dňa 11.04.2012 uzavretou zo Štátnou spoločnosťou pre export a import produkcie a služieb vojenského a špeciálneho určenia, ktorej predmetom bola kúpa protitankových raketových striel (ďalej len „PTRS“) Fagot a Konkurs - 75 ks, sa žalobca ako odberateľ okrem iného zaviazal formálne a fakticky nepredávať a neodovzdávať bez písomného súhlasu ukrajinskej zmluvnej strany a Štátnych

orgánov exportnej kontroly Ukrajiny tovar tvoriaci predmet zmluvy vrátane dokumentácie druhým užívateľom alebo povoľovať užívanie týchto výrobkov a dokumentácie inými užívateľmi (čl. 13 bod 13.7 zmluvy). Po uzavretí zmluvy žalobca požiadal žalovaného o vydanie dovoznej licencie z územia Ukrajiny na územie Slovenskej republiky a vydanie Medzinárodného dovozného certifikátu, ktoré mu boli vydané s tým, že v dokumentoch bol žalobca označený za konečného užívateľa predmetných výrobkov. Žalobca však mal v úmysle po delaborácii a rozobratí PTRS tieto predať spoločnosti Imex Group, s.r.o. Česká republika, ktorá ich mala reexportovať do Vietnamu. Krajský súd uvádza, že žalobca tento úmysel nijako netajil, naopak, tieto skutočnosti uviedol vo všetkých dokumentoch predložených žalovanému, ktorý mu na základe jeho žiadosti vydal vývoznú licenciu s platnosťou do 31.12.2012. Až na základe postoja ukrajinskej strany, ktorá pre účely povolenia vývozu predmetnej vojenskej techniky žiadala žalovaného o poskytnutie garancie, že tieto výrobky nebudú reexportované bez jej predchádzajúceho písomného súhlasu, si zamestnanci žalovaného zrejme prečítali žiadosti žalobcu o dovoznú i vývoznú licenciu a zistili, že žalobca má záujem z Ukrajiny dovezený tovar po jeho delaborácii reexportovať do zahraničia.

Na podklade administratívneho spisu možno podľa názoru krajského súdu konštatovať, že pokiaľ žalovaný považoval v konaní za potrebné doložiť od žalobcu súhlas ukrajinskej strany s ďalším predajom techniky, potom nemal žalobcovi bez tohto súhlasu vydať vývoznú licenciu. Súhlas vyžadoval až v konaní o predĺženie jej platnosti, ktoré sa spravuje rovnakými zákonnými ustanoveniami ako konanie o jej vydanie. Krajský súd je toho názoru, že požiadavka žalobcu v konaní o predĺženie platnosti vývozných licencií na predloženie súhlasu ukrajinskej strany s ďalším predajom PTRS bola legitímna a opodstatnená, nakoľko takáto podmienka vyplýva z kúpnej zmluvy, ktorú žalobca uzavrel so Štátnou spoločnosťou pre export a import produkcie a služieb vojenského a špeciálneho určenia. Krajský súd nemá dôvod spochybňovať uváženie žalovaného, ktorý (zrejme na základe postoja ukrajinskej strany) považoval predmetný súhlas za potrebný aj napriek tomu, že dovezené PTRS mali byť podľa zámerov žalobcu rozobraté a spoločnosti Imex Group s.r.o. predávané len jej nebojové časti. V tejto súvislosti možno podľa krajského súdu len súhlasiť so žalovaným, že pokiaľ sa v konaní o dovoznej licencií žalobca označil za konečného užívateľa dovážanej techniky, avšak rozobraté letu schopné strely kontrahoval na reexport do ČR a následne do Vietnamu, uviedol v tejto časti žalovanému nesprávne údaje.

Prerušenie konania o predĺženie platnosti vývozných licencií rozhodnutím žalovaného zo dňa 28.12.2012 s výzvou na predloženie písomného súhlasu ukrajinskej strany považoval krajský súd za daných okolností za zákonom predpokladaný procesný postup, hoci stanovená lehota 20 dní na doplnenie žiadosti bola neprímerane krátka, o čom svedčí aj žiadosť žalobcu o jej predĺženie. Krajský súd neporozumel ďalšiemu postupu žalovaného, ktorý si žiadosť o predĺženie lehoty na doloženie súhlasu ukrajinskej strany vysvetlil ako žiadosť o prerušenie konania a uznesením zo dňa 15.01.2013 už prerušené konanie znovu prerušil podľa § 29 ods. 2 Správneho poriadku. Tento postup považuje krajský súd za nesprávny, avšak vo svojej podstate ho možno vyhodnotiť ako faktické predĺženie lehoty na predloženie vyžadovanej písomnosti. Toto druhé prerušenie konania žalobcu neukrátilo na jeho právach a nemohlo mať za následok nezákonnosť rozhodnutia o zastavení konania, ktoré je podľa zákona procesným následkom nepredloženia listiny, ktorú si žalovaný vyžiadal pri prvom prerušení konania na doplnenie nedostatku žiadosti žalobcu o predĺženie vývozných licencií.

Napadnuté rozhodnutie o zastavení konania o predĺženie platnosti vývozných licencií pre neodstránenie nedostatkov podania žalobcu bolo podľa názoru krajského súdu vydané v medziach zákona. Tento záver platí aj napriek faktu, že bez deklarovania záväzku žalovaného nepovolil reexport vojenskej techniky bez predchádzajúceho písomného súhlasu ukrajinskej strany žalobca objektívne nemohol splniť požiadavku žalovaného stanovenú v uznesení o prerušení konania zo dňa 28.12.2012. Bez uvedenej garancie vystavenej žalovaným totiž ukrajinská strana odmietla vydať žalobcovi súhlas s ďalším predajom tovaru, ktorý mal byť z Ukrajiny vyvezený. Napriek istej absurdnosti vzniknutej situácie, keď slovenská i ukrajinská strana navzájom podmieňovali svoj ďalší postup predchádzajúcim úkonom druhej strany, je potrebné podľa názoru krajského súdu zdôrazniť, že žalobca nemal voči žalovanému právny nárok na deklarovanie záväzku, že vývoz tovaru z územia Slovenskej republiky nebude povolený bez

predchádzajúceho súhlasu ukrajinskej strany, najmä za situácie, keď žalobca už disponoval platnou vývoznou licenciou na ten istý tovar, ktorý sa mal dovieť z Ukrajiny a ktorého sa požiadavka ukrajinskej strany týkala. Postoj žalovaného k ďalšiemu predĺženiu platnosti vývoznnej licencie nemožno za danej situácie vyhodnotiť ako nezákonný, aj keď podľa žalobcu viedol k nemožnosti realizovania predmetnej obchodnej transakcie.

Vzhľadom na uvedené dospel krajský súd po preskúmaní veci k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o predĺženie platnosti vývoznnej licencie, ako aj postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal, boli v medziach zákona.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko žalobca vo veci úspech nemal a žalovanému v systéme správneho súdnictva právo na náhradu trov v konaní o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia zásadne neprináleží.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 60/2013, č. k. 1101/2013-1000-3020 zo dňa 08.07.2013 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu č. 2251/2012-1250 zo dňa 20.03.2013 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odvolaní uviedol, že krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď uviedol, že „možno len súhlasiť so žalovaným, že pokiaľ sa v konaní o dovoznnej licencií žalobca označil za konečného užívateľa dovážanej techniky, avšak rozobraté letu schopné strely kontrahoval na reexport do ČR a následne do Vietnamu, uviedol v tejto časti žalovanému nesprávne údaje“, a to z dôvodu, že tovar dovážaný z Ukrajiny nebol totožný s tovarom, ktorý mal byť vyvezený do Českej republiky a následne do Vietnamu. Žalobca mal v úmysle z Ukrajiny dovieť na územie Slovenskej republiky PTRS Konkurs a Fagot. Na území Slovenskej republiky mali byť dovezené strely delaborované a bojová hlavica mala byť demontovaná. Do Českej republiky mali byť vyvezené rozobraté sady náhradných dielov PTRS Konkurs a Fagot bez bojovej hlavice. Právne ani technicky tak podľa názoru žalobcu nejde o totožné veci a totožný tovar. Žalobca mal v úmysle vyviezť do Českej republiky iný tovar ako mal dovieť z Ukrajiny, a preto žalovaný pre predĺženie platnosti vývoznnej licencie nebol oprávnený požadovať od žalobcu predloženie súhlasu ukrajinskej národnej autority s ďalším vývozom tovaru ani konanie pre nepredloženie takého súhlasu zastaviť.

Žalobca má za to, že zastavenie konania žalovaným z dôvodu nepredloženia súhlasu ukrajinskej národnej autority s exportom tovaru bolo nezákonné. Žalobca žalovaného v priebehu konania informoval, že ním požadovaný súhlas nemôže predložiť, pretože ukrajinská strana sa vecou ani nebude zaoberať, kým tovar nebude vyvezený z Ukrajiny. Túto skutočnosť považoval za nespornú krajský súd. Napriek objektívnej nemožnosti žalobcu predložiť žalovaným požadovaný súhlas, žalovaný konanie zastavil. Takýto postup nemožno podľa názoru žalobcu považovať za zákonný a v súlade s § 3 ods. 2 Správneho poriadku.

Odhliadnuc od nezákonného prerušenia už prerušeného konania, žalovaný podľa názoru žalobcu nemal konanie zastaviť, ale správne mal počkať, kým objektívna nemožnosť žalobcu predložiť žalovaným požadovaný súhlas pominie. K tomuto by došlo po vydaní medzinárodného dovozného certifikátu, v ktorom žalovaný poskytol ukrajinskou stranou požadované garancie a po dovoze tovaru na územie Slovenskej republiky. Žalovaný žalobcovi medzinárodný dovozný certifikát nakoniec aj vydal a dovoz tovaru z Ukrajiny povolil. Žalobcovi však nie je zrejmé prečo žalovaný zastavil konanie o predĺženie vývoznnej licencie. Konanie mohlo byť naďalej prerušené apo dovoze tovaru z Ukrajiny do Slovenskej republiky by už žalobcovi nič nebránilo, aby požiadavke žalovaného vyhovel. Ak by tak žalobca neurobil, žalovaný mohol konanie zastaviť. Takýto postup by nebol nezákonný a nedošlo by ním k ukráteniu práv žalobcu.

Žalobca ďalej poukázal na porušenie princípu právnej istoty žalovaným. Žalovaný v skutkovo totožnom

případe vydania novej dovoznej licencie na dovoz tovaru z Ukrajiny požadoval od žalobcu predloženie súhlasu ukrajinskej národnej autority s reexportom tovaru. Žalobca žalovanému oznámil, že splnenie tejto požiadavky je objektívne nemožné bez poskytnutia súčinnosti zo strany žalovaného a bez samotného dovozu tovaru na územie Slovenskej republiky. Žalovaný nakoniec od svojej požiadavky upustil, vydal medzinárodný dovozný certifikát, v ktorom poskytol záruky požadované ukrajinskou stranou a žalobcovi udelil dovoznú licenciu. V prípade predĺženia platnosti vývozej licencie však na svojej požiadavke zotrval a konanie z tohto dôvodu zastavil. Krajský súd sa k namietanému rozdielnemu postupu žalovaného v skutkovo totožných veciach a porušeniu princípu právnej istoty nijakým spôsobom v napadnutom rozsudku nevyjadril.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Žalovaný uviedol, že rozsudok krajského súdu bol vydaný po riadnom zistení skutkového stavu veci, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je v dostatočnom a zrozumiteľnom rozsahu odôvodnený. Konajúci súd sa dôkladne oboznámil a vyrovnal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu, na ktoré poukazyval v podanej žalobe a rozhodol v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobu zamietol.

S názorom žalobcu, podľa ktorého tovar vyvážený do Českej republiky nie je rovnaký ako tovar dovážaný z Ukrajiny žalovaný nesúhlasí, nakoľko ďalšie nakladanie s výrobkami obranného priemyslu po ich dovoze na územie Slovenskej republiky vývozom sa podmieňuje dohľadom žalovaného ako národnej autority v súlade s podmienkami uvedenými v zákone č. 392/2011 Z. z. o obchodovaní s výrobkami obranného priemyslu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 392/2011 Z. z.“), ako aj v udelenej licencií a v tomto prípade i v Kúpnej zmluve č. USE-20.1-63-K/KE-12 zo dňa 11.04.2012 ako nadobúdacej zmluve k tovaru, uzavretej medzi žalobcom ako odberateľom (kupujúcim) a Štátnou spoločnosťou pre export a import produkcie a služieb vojenského a špeciálneho určenia „Ukrspexport“ ako vykonávateľom (predávajúcim).

V článku 13 bod 13.7 Kúpnej zmluvy si vykonávateľ ako predávajúci vymedzil konkrétne podmienky súvisiace s konečným použitím výrobku obranného priemyslu, ktorý je predmetom obchodovania z titulu ochrany jeho technológie. V tejto súvislosti žalovaný dal do pozornosti bod 13.8 článku 13 Kúpnej zmluvy, na základe ktorého sa žalobca zaviazal predložiť predávajúcemu certifikát s tzv. rozšírenou antireexportnou doložkou, kde sa mal žalobca i národná autorita SR zaviazat' k tomu, že výrobky obranného priemyslu nadobudnuté na základe Kúpnej zmluvy nebudú ďalej exportované bez súhlasu predávajúceho a štátnych orgánov exportnej kontroly Ukrajiny.

Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že identickosť výrobku obranného priemyslu, ktorý mal byť predmetom ďalšieho exportu do Vietnamu, bola preukázaná aj predložením tej istej Kúpnej zmluvy k žiadosti o dovoznú i k žiadosti o vývoznú licenciu (ako dokladu o nadobudnutí výrobku obranného priemyslu, ktorý má byť predmetom vývozu) a vyznačením zhodnej kombinovanej nomenklatúry konkrétne KN 9306 90 10 v oboch žiadostiach o udelenie licencie (vývozej i dovozej), a teda zhodne so žiadosťou žalobcu bola táto KN uvedená aj v oboch licenciách i v prílohe vývozej licencie č. V1206/0087 zo dňa 20.07.2012.

Žalovaný konštatuje, že je nesporné, že dovezené strely ako aj ich demontované časti sú tým istým výrobkom obranného priemyslu zaradeným pod tú istú položku i podpoložku kombinovanej nomenklatúry a že žalobca mal zámer s týmto výrobkom obchodovať so zahraničným partnerom a pritom nemal súhlas príslušnej národnej autority s jeho vývozom tak, ako to vyplýva z jeho záväzku v zmysle bodu 13.7 čl. 13 Kúpnej zmluvy.

Žalovaný nesúhlasí ani s tvrdením žalobcu o nezákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného týkajúceho sa zastavenia konania a v plnom rozsahu sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že rozhodnutie o zastavení konania o predĺženie platnosti vývozej licencie pre neodstránenie nedostatkov podania žalobcu bolo vydané v medziach zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 11.02.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.10.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 29 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), správny orgán môže tiež konanie prerušiť najdlhšie na dobu 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci konania.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 Zb. správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 392/2011 Z.z. o obchodovaní s výrobkami obranného priemyslu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 392/2011 Z.z.“), ministerstvo hospodárstva rozhodne o žiadosti na udelenie licencie do 60 dní od doručenia žiadosti o udelenie licencie; o vyjadrenie k žiadosti ministerstvo hospodárstva požiada ministerstvo zahraničných vecí, ministerstvo vnútra, ministerstvo obrany, Slovenskú informačnú službu a Národný bezpečnostný úrad.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 392/2011 Z.z., na základe písomnej žiadosti držiteľa dovoznej licencie alebo vývoznej licencie môže ministerstvo hospodárstva vydať rozhodnutie o predĺžení doby platnosti dovoznej licencie alebo vývoznej licencie najviac o dva roky alebo vydať rozhodnutie o zmene hodnoty výrobku obranného priemyslu. Ministerstvo hospodárstva pri rozhodovaní o predĺžení platnosti dovoznej licencie alebo vývoznej licencie postupuje podľa odsekov 1 až 3.

Z obsahu predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, najvyšší súd zistil, že kúpnu zmluvou č. USE-20.1-63-K/KE-12 zo dňa 11.04.2012 uzavretou medzi Štátnou spoločnosťou pre export a import produkcie a služieb vojenského a špeciálneho určenia „Ukrspecexport“ ako vykonávateľom a žalobcom ako odberateľom, ktorej predmetom bola kúpa PTRS Fagot a Konkurs sa žalobca v čl. 13 bod 7 kúpnej zmluvy zaviazal formálne a fakticky nepredávať a

neodovzdávať bez písomného súhlasu vykonávateľa a štátnych orgánov exportnej kontroly Ukrajiny majetok dodávaný podľa tejto zmluvy a taktiež dokumentáciu a/alebo informáciu prijatú podľa tejto zmluvy druhým stranám/druhým užívateľom alebo povoľovať užívať tento majetok a/alebo dokumentáciu druhým stranám/druhým užívateľom.

Po uzavretí zmluvy žalobca požiadal žalovaného o vydanie dovoznej a vývozej licencie a žalovaný mu dňa 30.05.2012 udelil dovoznú licenciu č. D1205/0112, kde bol ako konečný užívateľ označený žalobca a dňa 20.07.2012 mu žalovaný udelil vývoznú licenciu č. V1206/0087, kde ako koneční užívatelia boli označení Imex Group, s.r.o. so sídlom v Českej republike a Ministerstvo obrany Vietnamskej republiky. Obe licencie boli vydané s platnosťou do 31.12.2012.

Následne vo veci žiadosti žalobcu o predĺženie doby platnosti vývozej licencie č. V1206/0087 zo dňa 20.07.2012 žalovaný rozhodnutím č. R-50/2012, č. 2251/2012-1050 zo dňa 28.12.2012 rozhodol o prerušení konania a vyzval žalobcu, aby v lehote 20 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia predložil žalovanému listinu potrebnú na vykonanie dôkazov, a to písomný súhlas vykonávateľa a štátneho orgánu exportu kontroly Ukrajiny tak, ako to vyplýva z čl. 13 bod 13.7 kúpnej zmluvy č. USE-20.1-63-K/KE-12 zo dňa 11.04.2012. Dňa 22.10.2012 bol totiž žalovanému doručený e-mail od Štátnej spoločnosti pre export a import produkcie a služieb vojenského a špeciálneho určenia „UKRSPECEXPOT“, ktorý bol následne poštou doručený dňa 25.10.2012 a evidovaný pod č. 1281/2012-1050, z ktorého vyplýva, že žalobca k ďalšiemu obchodovaniu z Ukrajiny dovezených PTRS Fagot a Konkurs potrebuje súhlas Štátnej služby pre kontrolu exportu Ukrajiny. Ďalej sa v liste uvádza, že k vydaniu predmetného súhlasu Štátnej služby pre kontrolu Ukrajiny je potrebné, aby žalovaný garantoval, že nedôjde k reexportu tovaru bez predchádzajúceho písomného súhlasu Štátnej služby pre kontrolu exportu Ukrajiny.

Žalobca listom zo dňa 04.01.2013, doručeným žalovanému dňa 14.01.2013, požiadal o predĺženie lehoty na predloženie písomného súhlasu vykonávateľa a štátneho orgánu exportnej kontroly Ukrajiny s ďalším exportom tovaru o ďalších 90 dní. S poukazom na § 29 ods. 2 Správneho poriadku žalovaný rozhodnutím č. P-12/2012, č. 2251/2012-1050 zo dňa 15.01.2013 znova prerušil konanie na dobu 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia a vyzval žalobcu, aby predložil listinu potrebnú na vykonanie dôkazov, a to písomný súhlas vykonávateľa a štátneho orgánu exportu kontroly Ukrajiny tak, ako to vyplýva z čl. 13 bod 13.7 kúpnej zmluvy č. USE-20.1-63-K/KE-12 zo dňa 11.04.2012.

Z dôvodu, že žalobca v lehote určenej v rozhodnutí č. P-12/2012, č. 2251/2012-1050 zo dňa 15.01.2013 o prerušení konania, ktoré mu bolo doručené dňa 18.01.2013, neodstránil nedostatky svojho podania (nedoložil písomný súhlas vykonávateľa a štátneho orgánu exportu kontroly Ukrajiny tak, ako to vyplýva z čl. 13 bod 13.7 kúpnej zmluvy č. USE-20.1-63-K/KE-12 zo dňa 11.04.2012) i napriek tomu, že bol o možnosti zastavenia konania poučený, Ministerstvo hospodárstva SR, odbor výkonu obchodných opatrení, rozhodnutím č. Zk-43/2013, č. 2251/2012-1050 zo dňa 20.03.2013, ako prvostupňový správny orgán, rozhodol s poukazom na § 30 ods. 1 písm. d) Správneho poriadku o zastavení konania.

Na rozklad žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného o zastavení konania o predĺžení platnosti licencie č. V1206/0087 zo dňa 20.07.2012 na vývoz demontovaných častí PTRS Maljutka, Fagot a Konkurs z územia Slovenskej republiky do Českej republiky žalovaný rozhodnutím č. 1101/2013-1000-3020 zo dňa 08.07.2013 rozklad zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie v plnom rozsahu potvrdil.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj napadnutých rozhodnutí správnych orgánov, najvyšší súd konštatuje, že pokiaľ žalovaný považoval za potrebné v konaní o predĺžení vývozej licencie požadovať od žalobcu súhlas ukrajinskej zmluvnej strany a Štátnych orgánov exportnej kontroly Ukrajiny s ďalším predajom PTRS podľa čl. 13 bod 13.7 kúpnej zmluvy, takýto postup bol správny. Uvedená požiadavka

žalovaného bola opodstatnená, nakoľko k tejto podmienke sa zaviazal sám žalobca v kúpnej zmluve č. USE-20.1-63-K/KE-12 zo dňa 11.04.2012 (v čl. 13 bod 13.7 zmluvy). Odvolací súd dodáva, že žalovaný mal súhlas podľa čl. 13 bod 13.7 kúpnej zmluvy vyžadovať od žalobcu už v čase prvého vydania vývozného licencie zo dňa 20.07.2012 a nie až po upozornení ukrajinskej strany, ktorá na účely povolenia vývozu predmetnej vojenskej techniky žiadala žalovaného o poskytnutie garancie, že tieto nebudú reexportované bez jej predchádzajúceho súhlasu.

Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že žalobca si mal predmetný súhlas zaobstarat' po podpise kúpnej zmluvy, nakoľko už vtedy mal v úmysle po delaborácii a rozobratí PTRS tieto predat' spoločnosti Imex Group, s.r.o., Česká republika, a následne ich reexportovať do Vietnamu, ako to aj vyplýva z udelení licencie na vývoz č. V1206/0087 zo dňa 20.07.2012, podľa ktorej je konečný užívateľom 1/ Imex Group, s.r.o. a konečným užívateľom 2/ Ministerstvo obrany Vietnamskej socialistickej republiky.

Na námietku žalobcu, že v konaní o dovozných licenciách neuviedol nesprávne údaje, nakoľko tovar dovážaný z Ukrajiny nebol totožný s tovarom, ktorý mal byť vyvezený do Českej republiky a následne do Vietnamu odvolací súd uvádza, že nie je dôvodná. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovaného, podľa ktorého identickosť výrobku obranného priemyslu, ktorý mal byť predmetom ďalšieho exportu do Českej republiky a následne do Vietnamu, bola preukázaná aj predložením tej istej Kúpnej zmluvy k žiadosti o dovoznú i k žiadosti o vývoznú licenciu a vyznačením zhodnej kombinovanej nomenklatúry, konkrétne KN 9306 90 10, na oboch žiadostiach o udelenie licencie, a teda zhodne so žiadosťou žalobcu bola táto nomenklatúra uvedená aj v oboch licenciách i v prílohe vývozného licencie č. V1206/0087 zo dňa 20.07.2012. Z uvedeného je preto nesporné, že dovozené PTRS ako aj ich demotované časti sú tým istým výrobkom obranného priemyslu zaradeným pod tú istú položku i podpoložku kombinovanej nomenklatúry.

V súvislosti s prerušením konania o predĺženie platnosti vývozného licencie rozhodnutím žalovaného zo dňa 28.12.2012 a výzvou žalobcovi na predloženie písomného súhlasu ukrajinskej strany v lehote 20 dní odvolací súd udáva, že tento postup bol v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku, avšak lehota 20 dní nebola podľa názoru odvolacieho súdu dostatočná, resp. bola príliš krátka. Vzhľadom na to žalobca aj požiadal žalovaného o predĺženie tejto lehoty (pričom nenamietal, že ide o nesplniteľnú podmienku). Následný postup žalovaného, ktorý rozhodnutím zo dňa 15.01.2013 opätovne prerušil konanie a vyzval žalobcu na predloženie písomného súhlasu ukrajinskej strany v lehote 30 dní považuje aj odvolací súd za nesprávny, ale uvedeným postupom nedošlo k žiadnemu porušeniu alebo ukráteniu práv žalobcu. V podstate možno chápať postup žalovaného ako vyhovieť žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty na predloženie písomného súhlasu ukrajinskej strany. Uvedený postup žalovaného nemá žiaden vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia o zastavení konania z dôvodu nepredloženia vyžadovaného súhlasu ukrajinskej strany. Žalobca predmetný súhlas nepredložil žalovanému ani do 20.03.2013, teda do vydania rozhodnutia o zastavení konania.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného o zastavení konania o predĺženie platnosti vývozného licencie pre neodstránenie nedostatkov podania, t.j. nepredloženie súhlasu ukrajinskej strany v súlade so zákonom. Uvedené konštatovanie platí aj napriek skutočnosti, že bez deklarovania záväzku žalovaného nepovolí reexport vojenskej techniky bez predchádzajúceho písomného súhlasu ukrajinskej strany, nemohol žalobca objektívne splniť požiadavku žalovaného stanovenú v rozhodnutí o prerušení konania zo dňa 28.12.2012. Bez uvedenej garancie totiž ukrajinská strana odmietla žalobcovi vydať súhlas s ďalším predajom tovaru, ktorý mal byť vyvezený z Ukrajiny. Požiadavka žalovaného však vyplývala z uzavretej kúpnej zmluvy a mala byť splnená už pri žiadosti o vydanie licencie.

Na námietku žalobcu, ktorý považuje napadnuté rozhodnutie krajského súdu za nepreskúmateľné, nakoľko sa krajský súd nezaoberal všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe odvolací súd uvádza, že je rovnako nedôvodná. Stotožňuje sa s názorom žalovaného, že rozsudok krajského súdu bol vydaný po riadnom zistení skutkového stavu, obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a je v dostatočnom a zrozumiteľnom rozsahu odôvodnený.

Po preskúmaní podaného odvolania najvyšší súd konštatuje, že s právnymi námietkami odvolateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde, a preto ďalšie námietky uvedené v odvolaní vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.